

ning i Biskoppernes Antal. Det forekommer mig, at disse Embeder ikke kunne være saa byrdefulde, at ikke nogle af dem kunde sammenbrages, og derved Statskassen indvinde endel Penge, der kunde anvendes paa anden Maade, først til Kirkens Løve, saasom til at forbedre sletlønnede Præsters Stilling og senere til andre Diemed, som Staten maatte ville befordre ved disse Midler, idet den Paastand, som bekendt, ikke har nogen egentlig Grund, der gaaer ud paa, at disse Midler skulle tilhøre Kirken. Disse Punkter har jeg imidlertid blot villet antyde, fordi der maa komme en Tid, hvor der maa forelægges organisatoriske Lov, som indrette det nye Statsvæsen, vi skulle til at leve under, og det da er disse Punkter, jeg i Særdeleshed troer, at Opmærksomheden bør henledes paa. Paa den anden Side antager jeg, at det vilde være gavnligt, om der gjordes noget Mere for Jernbanebygningens hurtige Tilendebringelse, idet det ikke kan være Andet, end at, saalænge der kun ligger Stumper af Jernbaner omkring uden Sammenhæng med den almindelige Verdenstrafik, er det langt mere byrdefuldt for Staten, end naar Jernbanerne komme istand heelt igjennem. Jeg troer gjerne, at der ikke kan ventes nogen directe Fordeel af Jernbanerne, eller at den deri satte Capital skulle kunne give Udbytte; men man er nu engang gaaet altfor vidt ind herpaa, til at man nu kan gaae tilbage, og det forekommer mig, at man maa sthyde sig at faae Jernbanerne bragte istand, for at den indirecte Nytte, som man kan have af dem, snart kan komme til at vise sig. Nu gjælder det, efter min Mening, isærdeleshed om at virke for den materielle Opkomst her i Landet; man kan da senere igjen tage desto kraftigere fat paa de mere åndelige Interesser. Jeg veed ikke, om Regeringen er absolut bunden til at lade foretage de Arbejder, som nu for Tiden drives paa Jernbanen ved Fredericia og Kolding; naar den ikke var det, saa troer jeg, at der er andre Dele, hvor det kunde være nyttigere, at man arbejdede med mere Kraft, navnlig paa de Strækninger, hvor Jernbanen føres længere nedad i Landet henimod det Punkt, hvor den nu snart særdige slesvigiske Bane munder ud til Sylland.

Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 8d Valgfreds (C. B. Rimestad) omtalte Islands Forhold. Efter den Rundskab, som jeg har havt Leilighed til at faae om denne Sag ved at læse, hvad der er fremkommet fra det derom nedsatte Udvalg, troer jeg, at det ærede Medlem havde fuldkommen Ret, naar han udtalte, at det ikke var værd at lade denne Sag opholde ret længe af Hensyn til de Pengeaffindelser, der skulle finde Sted. Det forekommer mig, at den Forskiel i denne Henseende, der nu sidst fremtræder, ikke er af den Betydning, at dette Hensyn burde være afgjørende til at sthyde Sagen ud i en uvis Fremtid. Nu i det kommende Finantsaar skal Althinget samles, og da vilde det være i høi Grad ønskeligt, om Regeringen kunde træde i Forbindelse med Althinget angaaende Sagens Ordning. Det er vistnok ogsaa rigtigt, naar det samme ærede Medlem sagde, at man oppe paa Island i mange Henseender har følt sig ilde ved at være tilsidefat og stedmoderligt behandlet, og at det vilde være godt at dæmpe denne Misforståelse; deri samstemmer jeg ganske med den ærede Taler. — Forøvrigt har jeg lagt Mærke til, at ved Siden af de forskjellige Besparelser, der ere foreslaaede, er det paatænkt at ansætte et Par nye Universitetslærere. Det forekommer mig, at, som Tiderne nu ere, kunde man gjerne vente noget med denne Ansættelse. Jeg troer ikke, at navnlig Ansættelsen af en historisk Professor skulle have en saa paatrængende Hast; idetmindste troer jeg ikke, at den nuværende historiske Professor er overbeholdt med Forelæsninger; og kunde det altsaa paavises, at der ikke er nogen sær paatrængende Nødvendighed for disse Posters Besættelse, saa forekommer det mig at være det Ønskelige at opsætte til senere hen at ansætte sliige nye Universitetslærere. — Forøvrigt er jo denne Finantslov saa overeensstemmende med de tidligere forelagte, at der ikke kan være stor Anledning til at htre sig om den; den foreligger i en ligesaa god ophlysende Form som de tidligere, hvilken Form vi sthyde de to foregaaende Miniistre; derved falde jo mange af de Bemærkninger bort, der i tidligere Tid have været Gjenstand for Omtale her i Thinget under Finantslovens Behandling. For min Part skal jeg der-